

Arrest

nr. 118 994 van 17 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 22 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 23 juli 2013 houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag en van de beslissing van de staatssecretaris van dezelfde datum houdende het bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VANTHIEGEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

“WEIGERING TOT IN OVERWEGINGNAME VAN EEN ASIELAANVRAAG

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten P. K. A. R.*

geboren te (...), op (in) (...)
en van nationaliteit te zijn : Pakistan
die een asielaanvraag heeft ingediend op 17/07/2013 (2)

overwegende dat betrokkene op 03/05/2011 een eerste asielaanvraag indiende die op 21/05/2013 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) afgesloten werd met een arrest tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Overwegende dat betrokkene op 17/07/2013 een tweede asielaanvraag indiende en verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene twee brieven van het Rode Kruis voorlegt om aan te tonen dat hij de diensten van het Rode Kruis gevraagd heeft om hem te helpen zijn familie op te sporen. Overwegende dat uit de brief van het Rode Kruis blijkt dat betrokkene zich op 20/07/2012 aanmeldde op hun diensten. Overwegende dat betrokkene op 02/10/2012 gehoord werd op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat betrokkene toen melding maakte van het feit dat hij met het Rode Kruis contact had opgenomen om zijn familie op te sporen. Overwegende dat betrokkene toen ook reeds voldoende mogelijkheden had om een brief van het Rode Kruis voor te leggen aan het CGVS teneinde zijn bewering te kunnen staven. Overwegende dat de nu voorgelegde brieven dan ook niet als nieuwe elementen kunnen beschouwd worden. Overwegende dat betrokkene verklaart niet terug te kunnen naar zijn land van herkomst uit angst gedood te worden door de Taliban en problemen te hebben met de politie. Overwegende dat betrokkene geen concrete feiten en elementen kan aanbrengen teneinde deze bewering te ondersteunen en zich dan ook louter baseert op vermoedens en veronderstellingen. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe elementen aanbrengt die betrekking hebben op feiten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe gegevens naar voor brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen."

1.2. De tweede bestreden beslissing luidt als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, wordt aan

V. D. P. A.

geboren te (...), op (...) (2)

van nationaliteit: Belg

verblijvende te (...)

bevel gegeven

de genaamde P. K. A. R.

geboren te (...) op (...)

van nationaliteit: Pakistan,

verblijvende te (...)

binnen dertig (30) dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar hij (zij) gekomen is.

REDEN VAN DE MAATREGEL :

Betrokkene verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten. Betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Betrokkene diende op 17/07/2013 een tweede asielaanvraag in die op 27/07/2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken afgesloten werd met een beslissing tot weigering in overwegingname. Naar aanleiding van deze beslissing werd een "bevel tot terugbrenging" opgemaakt."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker, in zoverre hij zich richt tegen de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, m.a.w. de eerste bestreden beslissing, onder meer aan dat de brieven van het Rode Kruis van 15 mei 2013 en 9 juli 2013 ten onrechte werden bestempeld als zijnde geen nieuwe gegevens in de zin van het ten tijde van de bestreden beslissing van toepassing zijnde

artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Hij betoogt dienaangaande dat hij tijdens het interview naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag reeds had gemeld dat hij contact had genomen met de dienst Tracing van het Rode Kruis, dat deze organisatie tijd nodig heeft om de tracing uit te voeren en dat slechts een brief wordt gestuurd als er iets mee te delen valt. Het feit dat zijn familieleden verdwenen blijken te zijn, staat nu wel vast met de twee brieven van het Rode Kruis, terwijl dit niet het geval was bij zijn eerste asielaanvraag. Op heden staat vast dat hij zijn familie niet kan vinden, dit is dus een nieuw element dat sedert 15 mei 2013 vaststaat. Verzoeker besluit dat de verwerende partij niet de moeite heeft gedaan om feiten en elementen te vergaren, deze te bestuderen en hieruit een redelijke beslissing te distilleren, zodat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden.

2.2. In haar nota zet de verwerende partij vooreerst een theorie uiteen aangaande artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Verder repliceert zij dat verzoeker niet aantoont waarom hij niet eerder een brief kon voorleggen van het Rode Kruis teneinde zijn bewering als zou hij met deze organisatie contact hebben opgenomen te staven. Zij verwijst verder naar de beslissing en het arrest inzake verzoekers eerste asielaanvraag en stelt bovendien nog te laten gelden dat in tegenstelling tot wat verzoeker poogt te laten uitschijnen uit de thans voorgelegde brieven geenszins kan worden afgeleid dat er geen familieleden zouden zijn gevonden.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de verwerende partij de verplichting op om haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Deze plicht moet *in casu* worden beoordeeld in het licht van de rechtsgrond waarop de eerste bestreden beslissing is gesteund, met name artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, zoals van toepassing ten tijde van het nemen ervan. Deze bepaling luidde als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

Verzoekers eerste asielaanvraag resulteerde in een weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2012. *In fine* van deze beslissing wordt gesteld:

“U laat uitschijnen, mbt uw familie die in Peshawar verblijft, dat u niet weet waar zij momenteel verblijven, aangezien zij niet tevreden waren met de levensomstandigheden in Peshawar. U zou in dit verband contact met het Rode Kruis in België maar kan hiervan geen enkel begin van bewijs neerleggen [...]. Rekening houdend met de hierboven vastgestelde incoherenties, onduidelijkheden en ongerijmdheden maakt u niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent waar uw familie zich thans bevindt. “

En

Uit het bovenstaande is gebleken dat u onvoldoende zicht geeft op uw werkelijke situatie in Peshawar en het familiale netwerk waarover u daar mogelijks nog beschikt. Het interne vluchtalternatief binnen Pakistan, naar Peshawar of andere bestemming, is dan ook op u van toepassing. [...].”

Deze beslissing werd aangevochten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Ingevolge de devolutieve kracht van het beroep is het arrest van de Raad van 14 mei 2013, nr. 102 858, in de plaats gekomen van de beslissing van de Commissaris-generaal. In dit arrest wordt het volgende gesteld:

“De Raad hecht geen geloof aan verzoekers bewering dat hij niet weet waar zijn familie momenteel verblijft nu zijn familie bemiddeld is en gronden heeft en aldus niet kan worden ingezien hoe hij met hen contact kan verliezen. Bovendien is verzoeker bijzonder ondernemend voor zijn leeftijd gezien hij zelfstandig naar België is gekomen en beweerdelijk gedurende vijf maanden reisde door Iran, Turkije, Griekenland, Italië en België, zodat niet aannemelijk is dat hij niet in dezelfde zin en met dezelfde doorzetting, zijn gezin of zijn familie kan vinden. Daargelaten de algehele ongeloofwaardigheid van

verzoekers relaas, maakt verzoeker het dan ook niet aannemelijk dat hij als minderjarige alleen zal komen te staan in Pakistan.

Verzoeker laat na enig document aan zijn verzoekschrift te voegen dat zijn bewering dat "contact werd opgenomen met 'Tracing' maar dat "Tracing heeft gezegd dat het gebied veel te gevaarlijk is om er iemand naar te sturen. Men kan nu geen mensen gaan zoeken in deze zone" kracht bij zet. Aan dergelijke blote bewering kan geen belang worden gehecht."

Uit het voorgaande blijkt dat zowel het Commissariaat-generaal als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoekers profiel als minderjarige hebben onderzocht in het licht van de vraag of hij al dan niet aannemelijk had gemaakt dat hij zijn familie niet meer terugvond, om te komen tot de conclusie dat één en ander niet was aangetoond. Met de thans voorliggende brieven van de dienst Tracing van het Rode Kruis toont verzoeker niet alleen aan dat hij contact had genomen met deze dienst op 20 juli 2012 –het klopt inderdaad dat hij van deze contactname op zich het bewijs had kunnen leveren in het kader van zijn eerste asielaanvraag- maar ook, en vooral, dat het Rode Kruis hem op 15 mei 2013 en 9 juli 2013, dus na de uitspraak van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 14 mei 2013, meedeelde dat de tracing die werd opgestart met het oog op het vinden van zijn oom, moeder, 2 zussen en broer, (nog) geen resultaat had opgeleverd.

Uit het voorgaande volgt dat de stelling in de bestreden beslissing dat verzoeker reeds in het kader van zijn eerste asielaanvraag voldoende mogelijkheden had om een brief van het Rode Kruis voor te leggen blijk geeft van een onzorgvuldig onderzoek van de inhoud van de door hem voorgelegde brieven in het licht van hetgeen werd geoordeeld in het kader van zijn eerste asielaanvraag en waarbij niet alleen werd gesteld dat verzoeker geen bewijs voorlegde van het feit dat hij contact had genomen met het Rode Kruis maar –vooral- dat hij niet aannemelijk had gemaakt dat hij zijn familie niet kon terugvinden. De beschouwingen van de verwerende partij in haar nota doen daaraan geen afbreuk. Immers, op grond van de voorgelegde brieven stond op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing minstens vast dat het Rode Kruis de tracing (nog) niet tot een goed einde heeft kunnen brengen. Gelet op verzoekers minderjarigheid en de vereisten van het zorgvuldigheidsbeginsel kan thans niet zonder meer worden gesteld dat uit de brieven niet kan worden afgeleid dat geen familieleden werden gevonden zonder dat daarmee zou worden voorbijgegaan aan de essentie van hetgeen over zijn profiel als minderjarige werd geoordeeld in het kader van zijn eerste asielaanvraag, met name de vraag of hij zou kunnen terugvallen op zijn familiaal netwerk. Uit de brieven blijkt alleszins niet dat dit het geval is.

2.4. Het middel, gericht tegen de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, is in de besproken mate gegrond en leidt tot de vernietiging ervan.

2.5. Het bevel tot terugbrenging van 23 juli 2013 werd luidens de bewoordingen ervan opgemaakt "*naar aanleiding van*" de eerste bestreden beslissing. Nu de Raad een middel gegrond acht gericht tegen deze beslissing en overgaat tot de vernietiging ervan, is de rechtsgrond van het bevel verdwenen. Gelet op een goede rechtsbedeling en het rechtszekerheidsbeginsel dient bijgevolg ook dit bevel uit het rechtsverkeer te verdwijnen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 23 juli 2013 houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag en de beslissing van de staatssecretaris van dezelfde datum houdende het bevel tot terugbrenging (bijlage 38) worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS